

Εμβλημα 19:30

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ**

«Οι Ευρωεκλογές μας αφορούν όλους»

Πειραιάς, 2 Ιουνίου 2004

Κυρίες και κύριοι,
Φίλες και φίλοι,

Οι Ευρωεκλογές μας αφορούν. Αφορούν όλους. Δεν πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε με αδιαφορία, με τη σκέψη να τελειώνουμε ώστε να προχωρήσουμε στο επόμενο θέμα της πολιτικής ατζέντας.

Κάθε εκλογή είναι ευκαιρία να δώσουμε το στίγμα μας. Να παρουσιάσουμε στόχους που υπηρετούν τα συμφέροντα του τόπου. Στην κοινωνία είναι συνεχής ο ανταγωνισμός ιδεών και πολιτικών. Δεν υπάρχουν στιγμές ανάπαυλας. Η φωνή μας πρέπει να είναι πάντα δυνατή. Η δράση μας να προετοιμάζει το αύριο. Οι πολίτες να πληροφορούνται για να συστρατεύονται.

Ποιες απόψεις θα εκπροσωπούνται στην Ευρωβουλή έχει καθοριστική σημασία για την εικόνα της χώρας μας αλλά και για την ανάπτυξή της, την προσπάθειά μας να προωθήσουμε τα συμφέροντα των εργαζομένων και την κοινωνική συνοχή. Έχει καθοριστική σημασία για να έχουμε μια Ελλάδα, με αξιόπιστη φωνή. Οι εκπρόσωποι της συντηρητικής παράταξης κατά κανόνα υποβάθμισαν την ελληνική παρουσία στην Ευρωβουλή με το να καταστήσουν την Ευρωβουλή βήμα διαμάχης με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Για τη χώρα ελάχιστα ενδιαφέρθηκαν. Και έτσι θα συνεχίσουν.

Οι Ευρωεκλογές μάς αφορούν γιατί οι επιλογές σε Ευρωπαϊκό επίπεδο επηρεάζουν καθοριστικά την εθνική πολιτική. Ένα μεγάλο μέρος (περίπου το 65%) των αποφάσεων που μας αφορούν ως κοινωνία, οικονομία, πολιτικό σύστημα, λαμβάνεται σήμερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τα όργανα της Ένωσης, στις Βρυξέλλες. Σε ορισμένους ζωτικούς τομείς όπως, λ.χ. τη νομισματική πολιτική ή την εμπορική πολιτική, τα όργανα της Ένωσης, στα οποία συμμετέχουν τα κράτη-μέλη έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα για τη λήψη των αποφάσεων. Σε άλλους τομείς, όπως π.χ. για το περιβάλλον, την κοινωνική πολιτική, τη διαρθρωτική πολιτική, την προστασία των καταναλωτών, τα όργανα της Ένωσης καίτοι δεν έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα παίζουν αποφασιστικό ρόλο. Οι αποφάσεις τους επηρεάζουν τη ζωή, την καθημερινότητά μας. Η Ένωση δεν είναι κάτι «ξένο» ή απόμακρο από τη ζωή του πολίτη γιατί τα όργανά της συνεδριάζουν μακριά μας και λίγα μαθαίνουμε γι' αυτά. Είναι κομμάτι της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητά μας.

Θα επαναλάβω, ότι σε μια περίοδο εντεινόμενης αλληλεξάρτησης και παγκοσμιοποίησης, τα προβλήματα έχουν ολοένα και περισσότερο διεθνικό και υπερεθνικό χαρακτήρα. Γι' αυτό μόνο συλλογικές, υπερεθνικές αποφάσεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να προσφέρουν λύσεις. Να μας δώσουν εμάς τα όπλα να αντιμετωπίσουμε τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας. Θέματα όπως η αλληλοεξάρτηση των οικονομιών και η θωράκιση τους απέναντι στις παγκόσμιες κρίσεις, η οργάνωση του παγκόσμιου εμπορίου, η προστασία των πολιτών από τεχνολογικές εξελίξεις που αφορούν από τα τρόφιμα μέχρι τα προσωπικά δεδομένα, η προστασία του περιβάλλοντος και της οικολογικής ισορροπίας, η διαχείριση των μεταναστευτικών ρευμάτων ή οι τεχνολογικές και επικοινωνιακές προσαρμογές μπορούν να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά μόνο στο

υπερεθνικό επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το τονίζω, γιατί στη χώρα μας υπάρχουν πολλοί, που για να υπερασπισθούν τα μικροσυμφέροντά τους, τις συντεχνιακές ρυθμίσεις, το μικρόκοσμο τους που παρεμποδίζει την ανάπτυξη και τις δυνατότητες όλων μας, αρνούνται αυτό που οι Έλληνες έχουμε ζήσει και ζούμε. Η πατρίδα μας είναι μέρος ενός συνόλου και προκόβει, όταν εκμεταλλεύεται τις ευκαιρίες που προσφέρει το σύνολο αυτό σε μας. Κράτη που μπορούν να αποσυρθούν από τις παγκόσμιες διαδικασίες δεν υπάρχουν. Για να αντιμετωπίσει η Ελλάδα τα θέματα που προσδιορίζουν τη φυσιογνωμία του 21^{ου} αιώνα πρέπει καταστήσουμε τα θέματα αυτά τμήμα και αντικείμενο της Ευρωπαϊκής πολιτικής. Αυτός είναι ρόλος και των Ευρωβουλευτών.

Χωρίς την αποτελεσματική συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση η χώρα μας είναι καταδικασμένη στην απομόνωση, στην υπανάπτυξη και τελικά στην «υποταγή» της στις ανεξέλεγκτες δυνάμεις του παγκοσμιοποιημένου συστήματος. Οι πολέμιοι της παγκοσμιοποίησης που μάχονται την Ένωση υπερασπίζονται στην πραγματικότητα μια ανέλεγκτη παγκοσμιοποίηση, μια αγορά χωρίς παρεμβάσεις, ένα παγκόσμιο εμπόριο όπου ο ισχυρότερος καθορίζει πάντα τους όρους.

Φίλες και φίλοι,

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως θεσμός/όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαδραματίζει σήμερα κεντρικό ρόλο στη λήψη των αποφάσεων. Είναι συννομοθέτης. Δεν είναι όπως στο παρελθόν ένα ανίσχυρο θεσμικό όργανο, ένα βήμα ανταλλαγής απόψεων. Συμμετέχει αποφασιστικά στη διαδικασία διαμόρφωσης πολιτικής και λήψης των αποφάσεων της Ένωσης. Το 80% περίπου των κοινών αποφάσεων της Ένωσης απαιτούν πια τη συγκατάθεση του Κοινοβουλίου. Η Συνθήκη της Νίκαιας έχει αναδείξει το Ευρωκοινοβούλιο σε ουσιαστικό νομοθετικό σώμα μαζί με το Συμβούλιο της Ένωσης. Η πολιτική σύνθεση του Κοινοβουλίου προσδιορίζει την φυσιογνωμία, την κατεύθυνση της Ένωσης. Έχει, επομένως, καθοριστική πολιτική σημασία. Και εμείς αποφασίζουμε εάν το Κοινοβούλιο θα συγκροτείται, στην πλειοψηφία του, με δυνάμεις που πρεσβεύουν τις αρχές και τις αξίες της κοινωνικής δικαιοσύνης, που θα επιδιώκουν αλλαγές ή θα ικανοποιούνται με στασιμότητα. Αν θα είναι το Κοινοβούλιο ένας από τους μοχλούς που διαθέτουμε να αλλάξουμε τα πράγματα. Πρέπει να το αξιοποιήσουμε.

Εμείς, οι προοδευτικές, σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., είμαστε σταθερά υπέρμαχοι του Ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου. Πιστεύουμε και προωθούμε τις αξίες της κοινωνικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Θεωρούμε ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να είναι μόνο μια μεγάλη εσωτερική αγορά χωρίς «κοινωνική ψυχή». Θέλουμε μια οικονομία της αγοράς αλλά σε καμία περίπτωση οι κανόνες της αγοραίας ανταλλαγής να ρυθμίζουν τα πάντα στη ζωή μας. Οι αντίπαλοί μας, οι συντηρητικές δυνάμεις (Χριστιανοδημοκράτες, φιλελεύθεροι, κ.λπ.), δυσπιστούν στο κοινωνικό κράτος, το Ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο. Είναι γι' αυτούς ένα εμπόδιο για την κοινωνία της αγοράς. Όραμά τους είναι ο καπιταλισμός αμερικανικού τύπου. Εμείς θέλουμε να διατηρήσουμε τα διακριτικά χαρακτηριστικά της

Ευρωπαϊκής ταυτότητας, ένα από τα οποία είναι το κοινωνικό κράτος πρόνοιας, συνοχής και αλληλεγγύης.

Τα περασμένα χρόνια οι σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις στην Ένωση καθιέρωσαν την «πλήρη απασχόληση» ως κεντρικό στοιχείο της στρατηγικής για μια μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής οικονομίας που προωθεί την ανάπτυξη με οικονομική και κοινωνική συνοχή. Εμείς, επίσης, καθιερώσαμε την «πλήρη απασχόληση» ως στόχο της Ένωσης, στο σχέδιο του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Εμείς ακόμη προωθούμε την «κοινωνική ρήτρα» σύμφωνα με την οποία όλες οι πολιτικές της Ένωσης οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τις κοινωνικές πτυχές και επιπτώσεις. Και αν κάποιος αντιτείνει, ότι οι διακηρύξεις μικρή σημασία έχουν, θα τους καλέσω να σκεφθούν, αν η Ένωση και η Ελλάδα έχουν ή όχι εφαρμόσει πρωτόγνωρες πολιτικές αύξησης της απασχόλησης, έχουν ή όχι επεκτείνει την επιμόρφωση, έχουν ή όχι καθιερώσει διαδικασίες δια βίου μάθησης, έχουν ή όχι αντιστρέψει την εικόνα μιας παθητικής αντιμετώπισης της ανεργίας, που στηριζόταν σε χρονικά περιορισμένα επιδόματα και τίποτε άλλο.

Στις ευρωεκλογές, συνεπώς, συγκρούονται δύο διαφορετικές αντιλήψεις για την οικονομία και την κοινωνία της Ευρώπης. Από τη μια μεριά η συντηρητική αντίληψη που θέλει την Ευρώπη σε μια μεγάλη ζώνη εμπορίου με ελεύθερη εσωτερική αγορά. Από την άλλη μεριά, οι προοδευτικές, σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις που θέλουν η Ένωση να στηρίζει το Ευρωπαϊκό κοινωνικό πρότυπο και να προωθεί τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό και την ανανέωσή του ώστε να είναι βιώσιμο.

Φίλες και φίλοι,

Το πρότυπο κοινωνικής οργάνωσης που θέλουμε για την Ευρώπη συνδέεται άρρηκτα με το πρότυπο της θεσμικής συγκρότησης που θέλουμε για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Την περίοδο αυτή και για τα αμέσως επόμενα χρόνια θα κριθεί η θεσμική και πολιτική μορφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα κριθεί, εάν θα έχουμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση ανταγωνιστικών εθνικών κρατών ή μια Ένωση υπερεθνικών, δημοκρατικών θεσμών, των πολιτών και της κοινωνίας. Θα κριθεί εάν στη διευρυμένη Ένωση θα κυριαρχούν τα κράτη ή θα κυριαρχούν οι θεσμοί. Και όπου κυριαρχούν τα κράτη, κυριαρχούν αναποφεύκτως τα ισχυρότερα, μεγαλύτερα κράτη. Όπου κυριαρχούν οι θεσμοί, διασφαλίζονται οι ισορροπίες και η σύνθεση των συμφερόντων μεταξύ μικρών, μεσαίων και μεγάλων κρατών-μελών.

Εμείς, οι προοδευτικές σοσιαλδημοκρατικές δυνάμεις θέλουμε την κυριαρχία των δημοκρατικών θεσμών. Θέλουμε την κυριαρχία των θεσμών γιατί θέλουμε πρώτα απ' όλα συμμετοχή όλων στη δημιουργία μιας ισχυρής και αποτελεσματικής Ένωσης και όχι τη συμμετοχή όλων σ' ένα συνεχές παιχνίδι διαδικασιών, βέτο και αδιεξόδων που ικανοποιεί εθνικισμούς, αναδεικνύει την άρνηση ως κεντρικό στοιχείο πολιτικής, καθυστερεί ή ματαιώνει κάθε πρόοδο. Πολλοί φωνάζουν ότι η Ευρώπη έχει πάρει ένα στραβό δρόμο και δεν είναι πόλος επιρροής και ισορροπίας στο διεθνές σύστημα. Οι ίδιοι όμως αρνούνται στην Ένωση τη δυνατότητα αυτή με πολύπλοκα συστήματα διασφάλισης δήθεν εθνικών συμφερόντων που φτάνουν από το κυνήγι των

τρυγονιών μέχρι το ανέλεγκτο των υπεράκτιων εταιρειών. Ειδικά εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θέλουμε μια ισχυρή Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί μόνο μέσα σε μια τέτοια Ένωση μπορεί να εξασφαλιστεί μια ισχυρή Ελλάδα με φωνή που να ακούγεται διεθνώς. Μια ασθενής Ευρωπαϊκή Ένωση εξυπηρετεί μόνο τις δυνάμεις εκείνες που θέλουν να διαιωνίσουν ένα μονοπολικό διεθνές σύστημα με όλες τις ασυμμετρίες και δυσλειτουργίες αλλά και τις επικινδυνότητες που γνωρίσαμε πρόσφατα.

Φίλες και φίλοι,

Το πρότυπο που διασφαλίζει την ισχυρή Ευρωπαϊκή Ένωση των θεσμών περιλαμβάνει για μας τρία κεντρικά στοιχεία:

Πρώτον, κεντρικούς, υπερεθνικούς θεσμούς και διαδικασίες ομοσπονδιακής προοπτικής, δημοκρατικά νομιμοποιημένους.

Οι θεσμοί της ομοσπονδιακής λογικής εξασφαλίζουν την «ενότητα μέσα από τη διαφορετικότητα». Επιτρέπουν δηλ. στα κράτη-μέλη να διατηρήσουν τα στοιχεία διαφορετικότητας που είναι αναγκαία για την προστασία των ιδιαιτεροτήτων τους ιδίως της πολιτιστικής τους ταυτότητας, ενώ συγκροτούν ταυτόχρονα ένα ενοποιητικό σύστημα που προωθεί την επίτευξη κοινών στόχων στη βάση κοινών αξιών.

Ένα δεύτερο κεντρικό στοιχείο του προτύπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υποστηρίζουμε είναι η ανάπτυξη της κοινής εξωτερικής πολιτικής και κοινής Ευρωπαϊκής άμυνας. Θέλουμε την Ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική και άμυνα γιατί θέλουμε η Ευρωπαϊκή Ένωση να έχει διεθνή ρόλο, παρουσία και φωνή. Για μας, η Ένωση δεν είναι απλά μια οικονομική οντότητα. Είναι πρωτίστως Πολιτική Ένωση.

Ένα τρίτο κεντρικό στοιχείο του προτύπου της Ένωσης που υποστηρίζουμε συγκροτείται από τις αναδιανεμητικές και συνοδευτικές πολιτικές και τον ισχυρό προϋπολογισμό.

Η Ένωση υπάρχει για τους πολίτες της.

Θα πρέπει, επομένως, να είναι εφοδιασμένη με όλες τις πολιτικές εκείνες που να απαντούν στα αιτήματα, τις προσδοκίες, τα προβλήματα και τις αγωνίες των Ευρωπαίων πολιτών. Η Ένωση θα πρέπει να είναι συντελεστής για την επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων.

Για όλα αυτά θα πρέπει να αγωνιστούμε τώρα στις εκλογές και αύριο στο Κοινοβούλιο. Θα πρέπει να αγωνιστούμε γιατί η εφαρμογή αρχών που μοιάζουν αυτονόητες αναδεικνύει σημαντικές διαφορές. Οδηγεί σε αντιπαλότητες με κοινωνικά και πολιτικά χαρακτηριστικά. Πολλοί συμφωνούν για παράδειγμα στον ομοσπονδιακό χαρακτήρα της Ένωσης. Όμως οι συντηρητικές δυνάμεις θέλουν τη διατήρηση κατά το δυνατόν του διακυβερνητικού στοιχείου. Οι σοσιαλιστές αντίθετα επιδιώκουν την ομοσπονδία ως σύστημα, που όπως υποδηλώνει ο όρος που πρωτοχρησιμοποιήθηκε «ευρωπαϊκή κοινότητα», δημιουργεί ένα ανώτερο

από τη «διακυβερνητική συνεργασία» επίπεδο. Σ' αυτό οι θεσμοί είναι αυτόνομοι παίρνουν τις αποφάσεις με βάση κοινές πολιτικές.

Η κοινή εξωτερική πολιτική δεν συναντά πολλούς πολέμιους. Αλλά άλλοι θέλουν μια Ευρώπη αυτόνομη σ' ένα πολυπολικό κόσμο με δική της διακριτή πολιτική και άλλοι θεωρούν ότι η Ευρώπη ταυτίζεται με την ευρωατλαντική πολιτική και αποτελεί ενιαίο πόλο με τις Η.Π.Α. Για μας η δεύτερη άποψη οδηγεί σε μια Ευρώπη προσδεμένη στις Η.Π.Α. σε βαθμό που δεν επιτρέπει αυτονομία και δεν είναι δεκτή.

Οι αναδιανεμητικές πολιτικές δεν αποτελούν προτεραιότητα για τη συντηρητική παράταξη. Είναι στο βαθμό μόνο αναγκαίες που συμβάλουν να ξεπερασθούν τριβές μεταξύ των κρατών-μελών. Όμως για μας η Ένωση οφείλει βαθμιαία να μετεξελιχθεί σε πιο συνεκτικό «σύστημα κοινωνικής ευημερίας». Οι αναδιανεμητικές πολιτικές συνοχής και πραγματικής σύγκλισης όπως η διαρθρωτική πολιτική, η περιφερειακή και κοινωνική πολιτική δεν αποτελούν απλά ένα συμπλήρωμα της εσωτερικής αγοράς. Αποτελούν απαραίτητο στοιχείο για την οικοδόμηση ενός κοινού οικονομικού χώρου. Γι' αυτό και χρειάζονται περισσότεροι πόροι, για τους οποίους οι συντηρητικοί διστάζουν.

Η νέα πραγματικότητα που θα διαμορφωθεί δεν θα εξαρτηθεί λοιπόν μόνο από το πλαίσιο ή τις διατάξεις του Συντάγματος ή από τους τίτλους των εκάστοτε πολιτικών. Θα εξαρτηθεί από την ιδεολογία και τις πεποιθήσεις εκείνων που θα κληθούν να εφαρμόσουν τις συνταγματικές αρχές από την στάση τους απέναντι στα προβλήματα. Θα εξαρτηθεί από την πολιτική αυτών που θα καλέσουμε να μας εκπροσωπήσουν. Η Ένωση είναι ζωντανές πολιτικές. Είναι πρόσωπα που υλοποιούν στόχους. Είναι πολιτικές δυνάμεις από την ιδεολογία και τις πεποιθήσεις των οποίων εξαρτάται το πραγματικό περιεχόμενο αυτών των πολιτικών.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι όσον αφορά τα κοινωνικό-οικονομικά προβλήματα «η ατζέντα της Λισσαβόνας». Η «ατζέντα της Λισσαβόνας» ήταν μία πολιτική πρόταση της Ευρωπαϊκής κεντροαριστεράς το 2000 για να εξασφαλίσει την πλήρη απασχόληση με αύξηση της ανταγωνιστικότητας της Ευρωπαϊκής οικονομίας. Ο τρόπος που εξελίχθηκε και θα εξελιχθεί η εφαρμογή της εξαρτάται από την πολιτική σύνθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θα δώσω μερικά παραδείγματα:

- Για την προώθηση της ανταγωνιστικότητας, τα σοσιαλιστικά κόμματα θεωρούσαν και θεωρούν ότι η επένδυση στον άνθρωπο και στις νέες τεχνολογίες είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να λειτουργήσουν πιο αποτελεσματικά οι απελευθερωμένες αγορές.
- Για την Ευρώπη της συνοχής, τα σοσιαλιστικά κόμματα έδωσαν μεγάλο βάρος στις επενδύσεις στα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών και επικοινωνιών και όχι μόνο στην απελευθέρωση των σχετικών αγορών.
- Στην πολιτική απασχόλησης, τα σοσιαλιστικά κόμματα προώθησαν ρυθμίσεις που κατοχυρώνουν τα δικαιώματα των εργαζομένων σε θέσεις προσωρινής απασχόλησης.

- Για την αναμόρφωση των συνταξιοδοτικών συστημάτων στην Ευρώπη, τα σοσιαλιστικά κόμματα πάντα προέβαλαν το θέμα της επάρκειας των συντάξεων ως τουλάχιστο εξίσου σημαντικό με το θέμα της δημοσιονομικής βιωσιμότητάς τους.
- Το ζήτημα της μείωσης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού -με συγκεκριμένες πολιτικές κατευθύνσεις- αναδείχθηκε από τα κόμματα της σύγχρονης Ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας ως μείζον για τη δημιουργία της Ευρώπης της συνοχής και όχι μόνο της ανταγωνιστικότητας.

Χρειάζεται να συνεχίσουμε σ' αυτή τη κατεύθυνση. Αλλά ένα Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο όπου θα κυριαρχούν οι συντηρητικοί δεν πρόκειται να δώσει την ίδια σημασία με μας και σίγουρα δεν θ' ακολουθήσει τις ίδιες πολιτικές σε αυτά τα θέματα. Αυτό ισχύει κατά κύριο λόγο για τη Νέα Δημοκρατία.

Οι πρόσφατες εμπειρίες από την διακυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας θέτουν εύλογα ερωτήματα. Θα είναι οι Ευρωβουλευτές της παρόντες στις κάθε λογής διαπραγματεύσεις στις κάθε λογής μάχες; Ή απλώς άλλοι θα αποφασίζουν και αυτοί απλώς θα συμπαρίστανται ικανοποιημένοι για τις εξελίξεις; Την Ελλάδα δεν συμφέρει μια σύμπλευση με το κεντρικό ρεύμα και όπου μας βγάλει ο δρόμος. Ιδίως για τις μεσαίες χώρες οι πρωτοβουλίες, η εποικοδομητική δράση, η προώθηση αναπτυξιακών στόχων, που αγκαλιάζουν όλο και περισσότερους αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για να είναι θετική η ευρωπαϊκή συμμετοχή.

Φίλες και φίλοι,

Οι ευρωεκλογές της επόμενης βδομάδας εντάσσονται σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο πολιτικών αναμετρήσεων και εξελίξεων στη χώρα. Η κυβερνητική αλλαγή δεν υπήρξε απλώς μια αλλαγή και μόνο προσώπων. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επαναφέρει ιδεολογικά σχήματα και πολιτικές πρακτικές που τα χρόνια της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκονταν σε υποχώρηση. Ενισχύονται και πάλι λειτουργίες και δομές της ελληνικής κοινωνίας που συντηρούν οικονομικά και κοινωνικά προνόμια διασφαλίζουν εξουσίες και κοινωνική επικυριαρχία στις συντηρητικές δυνάμεις. Τα παραδείγματα είναι πολλά. Στην εξωτερική πολιτική επιλέγεται η ελάχιστη παρουσία της Ελλάδας, η μη θέση ως θέση, γιατί έτσι ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι τριβών στο συντηρητικό στρατόπεδο. Στην οικονομική πολιτική ο τραγέλαφος της απογραφής άνοιξε τη δυνατότητα να περιοριστούν οι κοινωνικές δαπάνες για τους πολλούς και να επανέλθει η παλαιά πρακτική των ειδικών ρυθμίσεων προς εξασφάλιση της συστράτευσης συγκεκριμένων ομάδων. Ενώ η άνοδος των τιμών θέτει όλο και πιο έντονα το πρόβλημα της λειτουργίας της αγοράς και τις επιπτώσεις στους καταναλωτές, η κυβέρνηση υπόσχεται και συζητάει αλλά δεν πράττει και δεν εναντιώνεται σε όσους κερδοσκοπούν. Εν ονόματι της διαφάνειας καταργήθηκαν ήδη ρυθμίσεις που καθιέρωναν την αυξημένη ευθύνη μηχανικών και μελετητών απέναντι στους καταναλωτές και την πολιτεία. Η επανίδρυση του κράτους, η οποία προωθείται, δεν είναι βέβαια πολιτικός εκσυγχρονισμός, διότι, αν ήταν, θα υπήρχε ένα συνολικό σχέδιο, αντικείμενο κοινωνικού διαλόγου. Αντίθετα, προωθούνται ρυθμίσεις με συνεχή πισωγυρίσματα και εναλλασσόμενες δικαιολογίες, όπως το έδειξε το παράδειγμα των συμβασιούχων. Όλα αυτά

δεν είναι χωρίς επίπτωση στη θέση και τις δυνατότητες της χώρας. Λειτουργούν αρνητικά. Το κύρος, η απήχησή της, η φωνή της Ελλάδας δεν εξαρτώνται μόνο από την εξωτερική της πολιτική. Εξαρτώνται και από την οικονομία μας, από τις γνώσεις και την αποτελεσματικότητα της διοίκησής μας, από το κατά πόσον σεβόμαστε και εφαρμόζουμε τους κανόνες της Ένωσης, από το εάν δημιουργούμε την πεποίθηση μιας συμμετοχής, που προσφέρει και συμβάλλει.

Φίλες και φίλοι,

Η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει μια «χαλαρή», όπως την αποκαλεί, αντιμετώπιση των εκλογών. Όμως η στάση της Νέας Δημοκρατίας κάθε άλλο παρά είναι «χαλαρή». Προσπαθεί με τη δήθεν αποστασιοποίηση της να ενισχύσει σταθερά τη δικιά της θέση. Η γέφυρα του Ρίου-Αντιρρίου παρουσιάζεται ως έργο του Χαρίλαου Τρικούπη. Δεν ακούγεται λέξη για ποιος αποφάσισε να τη κατασκευάσει και ποιος την κατασκεύασε, παρά την συνεχή εναντίωση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν ακούσαμε για την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ακούσαμε επανειλημμένα για καθυστερήσεις στα έργα. Ξαφνικά όμως τα έργα που πριν δεν έτρεχαν, τρέχουν. Θαύματα δεν υπάρχουν. Ισχύει επομένως το αυτονόητο. Τα έργα και πριν και τώρα προχωρούσαν και προχωρούν σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα. Είχαμε ακούσει πολλά για τη διαφθορά και τη διαπλοκή. Δεν είδαμε όμως ακόμη τα νομοσχέδια που είχε υποσχεθεί η κυβέρνηση. Συνεχίζονται ταυτόχρονα έμμεσα και άμεσα τα υπονοούμενα, οι αιχμές όπως και η λασπολογία για να πλανώνται σκιές και να μη ξεκαθαρίζουν. Η δήθεν χαλαρότητα είναι η συνέχιση της αντιπολιτευτικής τακτικής της Νέας Δημοκρατίας, της τακτικής της διαστρέβλωσης και δυσφήμισης. Απέναντι σ' αυτή τη πραγματικότητα θα ήταν μεγάλο λάθος να αντιμετώπιζε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις εκλογές χαλαρά. Χρειάζεται μαχητικότητα και προπαντός ενότητα. Ο προεκλογικός χρόνος δεν είναι περίοδος για να προβάσουμε και να συζητούμε διαφορές. Είναι χρόνος να προβάσουμε αυτό που μας ενώνει. Το όραμά μας για μια Ελλάδα ισχυρή, που αντλεί δυνάμεις μέσα από την ευρωπαϊκή συνεργασία.

Φίλες και φίλοι,

Η Ελλάδα, κάτω από τη διακυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., απέκτησε μια ιδιαίτερα ισχυρή θέση, ρόλο και φωνή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό φάνηκε ιδιαίτερα πειστικά πέρυσι, κατά την άσκηση της Προεδρίας μας στο Συμβούλιο της Ένωσης.

Η χώρα μας πρέπει να διατηρήσει την ισχυρή αυτή θέση.

Ο περιφερειακός και διεθνής μας ρόλος συνδέεται άρρηκτα από την ύπαρξη ισχυρής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά και οι αναπτυξιακές προοπτικές και δυνατότητές μας, ως χώρα της Ευρωζώνης, εξαρτάται επίσης σε ολοένα και αυξανόμενο ρυθμό από τις αποφάσεις, τις επιλογές, τις πολιτικές και την ανάπτυξη της Ένωσης. Η Ελληνική οικονομία και αγορά είναι μέλος της ευρύτερης Ευρωπαϊκής οικονομίας και εσωτερικής αγοράς. Επηρεάζεται συνεπώς από οτιδήποτε συμβαίνει στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Είναι αυτονόητο συνεπώς ότι θα πρέπει να έχουμε ισχυρή παρουσία στην Ένωση με τις δυνάμεις εκείνες που έχουν το όραμα και τη στρατηγική για την Ευρώπη του μέλλοντος. Οι Ευρωεκλογές προσφέρουν την ευκαιρία να στείλουμε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τις δυνάμεις αυτές –το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η ισχυρή παρουσία των σοσιαλδημοκρατικών δυνάμεων στην Ευρωβουλή μπορεί να αποτελέσει αποτελεσματική συμβολή για την οικοδόμηση της Ευρώπης που θέλουμε. Τη δημοκρατική και ισχυρή Ευρώπη των πολιτών.